SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgifves hvarje Torsdag i Winnipeg
Manitoba, Canada.

☞ Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften,
som bör erläggas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna:

Ett år (postporto inberäknadt)		$1.50
Halft år	do. do.	$0,75
Tre månader	do.	$0.40
Lösnummer	- - -	5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt,

Ett år	- -	$2.00
Halft år	- -	$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviske Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba,
Canada.

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af utrymme och halt, för bref, som kunna intressera en större allmänhet. Insändare måste dock ovilkorligen delgifva red. namn och adress fullständigt, men kan bifoga "märke" att sätta under meddelandet.)

Winnipeg den 24 April 1894.

Hr Redaktör!

Ursäkta att jag besvärar Eder med några rader, men det vore angenämt, om Ni ville taga notis om dem.

En afton förra veckan voro en del skandinaver församlade, jag var med deribland; popularitet kom på tal och till slut föll talet på, "hvem som vore den mest populäre skandinav i Canada." Man nämde Skandinaviska Canadiensaren, men meningarne voro delade som nationaliteten ibland de församlade och samtalet blef till sist litet mera varmt än vanligt

Nu, Herr Redaktör, kommer min idé. Om Ni öppnade Eder tidnings spalter för saken och inbjöd skandinaverna till att rösta på hvem som är den mest populära skandinav (svensk, norsk eller dansk) i Canada, tror jag, att intresset härför skulle blifva stort bland den skandinaviska allmänheten.

I hopp att Ni vill antaga Eder denna sak, som jag försäkrar Eder intresserar flera än mig, förblifver jag, Herr Redaktör,

Eder

O. C.

I nästa nummer skall redaktionen återkomma härtill och under tiden är den tacksam för meddelanden från tidningens läsare om saken, om den bör verkställas samt i så fall huru.

RED.

Regeringens emigrations agent, hr C. O. Swanson, blef nyligen presenterad en adress af följande lydelse:

Wetaskiwin, Alberta, April 1894.

H. H.

Vi undertecknade, delegerade från olika platser af Förenta Staterna, bedja få framföra till Eder vårt hjertliga tack för Eder välvälvilja mot oss och Edert nit i Eder tjensteutöfning. Vi hafva besökt nybyggarne här och funnit dem nöjda och förhoppningsfulla med sitt val af hem och med Alberta distriktet. Farmarne hafva redan börjat att så. Vi finna landet alldeles som det är beskrifvet i regeringens och Canada Pacific jernvägens pamfletter såväl som ni sjelf beskref det för oss. Vi bedja vidare få tacka Canada Pacific jernvägsbolaget för deras utmärkta tillmötesgående mot oss under resan hitut. En turistvagn ställdes till vårt förfogande i Montreal och väl ekiperad som den var, blef resan ett verkligt nöje. Vi förena oss med Eder att af hjertat önska alla blifvande emigranter att komma hit och bygga upp detta lofvande land. Vidare önska vi säga, att alla rapporter och bref, som blifvit tryckta på svenska språket om detta distrikt, äro fullkomligt sanna. Vår mening om landet visas bäst deraf, att af vårt sällskap upptogs 37 homesteads, deraf fem vid Lacombe och resten vid Wetaskiwin.

Ole A. Olsen, Northland, Minn.,
Olof A. Didrickson, East Grand Forks, Minn.;
Julius Clausser, Rockport, Mass.;
A. G. Lindbloom, Dover, N. J.;
Pehr Pehrson, Berlin Falls, N. H.;
Himborg Johannsen, East Grand Forks, Minn.;
Peter C. Egge, Monte land, Wash.;
Hans Jensen, Berlin, N. Y.;
P. Johanson, New York state;
Henrik Mattson, Chief Lake, Mich;
Martin Johnson, Manistee co. "
Pittor Sundling, " " "
A. W. Ashley, Lawrence, Mass.;
Theodor Arneson, Berlin Mills, N H;
John Dahlberg, New York city;
Alfred Danlberg, " " "
Ludwig Petterson, Worchester, Mass.;
August Nilson, Elizabeth, N. J.

BESYNNERLIGA HERRN,

af FRANS HEDBERG.

4.

Och med hastiga steg var flickan framme vid dörren, på hvilken i samma ögonblick en hastig bultning hördes.

"Jo, min sann, hade inte flickan rätt!" sade den gamla förvånad, i det hon skyndade sig att göra i ordning på bordet.

Under tiden hade Maria öppnat dörren och den besynnerliga herrn inträdde.

"God dag, barn", helsade han vänligt på flickan, som kysste hans framräckta hand och sedan med barnslig ifver hjelpte att taga af honom den långa rocken: "hur är det med mamma i dag? Goddag, fru Holm lilla, hur är det med vår sjukling?"

"Hon sofver, kära, goda kunglig sektern", svarade gumman med en djup nigning, "hon har sofvit hela morgonen."

"Hm, jaså, sofver hon?" frågade den besynnerlige och såg fundersam ut; "och har sofvit hela morgonen?"

"Ja", sade flickan, "och hon ser så fasligt blek ut, så jag blir riktigt rädd när jag ser på henne."

"Det skall inte lilla Maria vara", svarade den besynnerlige, "utan stanna qvar här ute hos moster, så går jag in och ser hur det är med mamma; vill lilla Maria det?

"Ja, bara jag får min bok först, för den är så vacker, så vacker att läsa i."

"Se här är den", sade den besynnerlige, i det han räckte ut boken genom dörren, som han sedan slöt igen, hvarpå han helt sakta flyttade fram en stol till sängen och satte sig bredvid den sjuka, hvars utanpå filten liggande hand han fattade, för att försigt känna på hennes puls.

"Hm", sade han derpå tyst för sig sjelf, "det går som medicinalrådet sade: hjelpen kom för sent! Det lider allt mera mot slutet. Pulsen är knappt märkbar mera. Gud i himmelen, att jag inte skulle få komma förr! Men han har väl sitt visa råd äfven med detta. Jag får åtminstone rädda barnet, och sörja för hennes framtid. Så stilla och så vacker hon ligger der, den arma.... hvad hon måtte ha varit skön, innan olyckan och förnedringen hann henne! Och när man ser huru här ett rikt menniskolif blifvit splittradt och förstördt, medan han, förstöraren och splittraren, lefver i öfverflöd och synd och jordisk glans. När skall han vakna till medvetande om sitt eget brott? Hon har redan försonat sitt, hon— om det var något. Ty, hur lätt faller inte den unga, oerfarna, lösligt uppfostrade flickan, när smickret hviskar och det ungdomliga blodet sjuder!"

Den besynnerliges tysta betraktelser afbröts af den sjuka, som med en djup suck öppnade sina ögon, hvilka först liksom sökande irrade omkring rummet och sedan med ett uttryck af förtröstan och frid fästes på den besynnerlige hjelparens magra och svårmodiga ansigte.

"Ni är här, min välgörare!" hviskade hon, "jag känner att det lider mot slutet. Sedan jag i går omtalade för er mitt syndiga och sorgliga lif, har jag fått en sådan frid inom mig. Har ni talat vid.... vid honom?"

"Ja, jag har talat vid honom i dag", sade den besynnerlige med något osäker röst, i det han höll hennes hand mellan sina, "och han har lofvat att draga försorg om sitt barn."

"Gud välsigne — och förlåte honom", hviskade den döende qvinnan, "så som jag hoppas och tror att han har förlåtit mig." Och nu vill jag tala med min flicka."

Den besynnerlga herrn stog upp, öppnade dörren, och utan att säga ett ord fattade han den i yttre rummet sittande flickan hand och förde henne in till moderns säng, der den lilla, utan att förstå hvad som men ändå, liksom anande den högtidliga skillsmessa, som förestod, sjönk på knä invid bädden.

"Jag går ifrån dig, mitt älskade barn", hviskade modren knappt hörbart, i det hon tryckte den lillas hufvud mot sitt redan halfstelnade bröst, "men gråt inte.... jag lemnar dig i goda menniskors händer — och Gud vakar nog öfver dig, min snälla, älskade flicka!.... Du skall en dag få veta, hvad du nu inte skulle förstå.... hvad din mor har brutit och lidit och försonat.... men du skall ju minnas henne med kärlek och inte med förakt, mitt barn.... hon har varit så grymt olycklig.... och hon är nu så lycklig och säll.... fast hon går ifrån dig.... det blir så ljust omkring henne.... så ljust.... så ljust....?

Och när den lilla med höga ångestrop lutade sig mot det arma modershjertat, vid hvilket den kallnade armen qvarhöll henne med dödens sista ryckningar — så hade det redan upphört att slå, och den besynnerliga herrn höll i sin famn ett fader- och moderlöst barn, som numera endast egde honom på jorden.

6.

Åtta år hade förflutet sedan den stackars qvinnan lade sina ögon tillhopa, lycklig i den tanken att hennes barn hade en far, som skulle beskydda hennes barndom och lära henne att taga sig till vara för den olycka, som störtat hennes moder i elände. Och den lilla hade också fått en fader, den ömmaste och mest samvetsgrannaste hon kunde önska sig; — men det var icke den guldsmidda hofmannen, som helt fräckt skrattat den besynnerlige hjelparen midt i ansigtet, då han försökte klappa på det förstelnade hjertat och bedja honom försona ett ungdomsfel; — nei det blef den besynnerliga herrn sjelf.

Under dessa år såg man honom hvarje dag i sin egendomliga drägt och med den lika egendomliga gången styra af till det lilla huset derborta vid surbrunn, der den gamla vaktmästareenkan ännu bodde, lika godmodig, lika kry och välvillig som förr. Under hennes moderliga och den besynnerliga herrns faderliga och vänliga beskydd uppväxte lilla Maria till en fager och blomstrande ungmö, som snart lofvade att rikligen belöna de omsorger, af hvilka hon omgifvits. Hon blef glad och frimodig till sinne och hjerta, och om barndomens stormar och olyckor lade ett litet skimmer af vemod öfver de ungdomliga drägen, så blef hon derigenom endast så mycket behagligare. Det skadar aldrig ett vårlandskap i morgonbelysning, att det ligger ett lätt töcken öfver de lysande färgskiftningarne — det höjer tvärtom stämningens poesi. Så var det också med Maria. Hon var en rikt begåfvad natur, och isynnerhet hade hon en stämma och ett musikaliskt sinne, vid hvilka hennes besynnerliga beskyddare fästade stora förhoppningar.

"Hm, hon blir en utmärkt sångerska!" sade han ofta för sig sjelf, då han satt i det lilla rummet, och hörde henne vid det hyrda pianot sjunga våra vackra, melodiska folkvisor, "jag tror att jag kan vara lugn för hennes framtid. Konstens väg är i våra dagar en säker väg till oberoende och aktning. När jag går bort, skall hon icke behöfva sin ovärdiga far."

Och den besynnerliga herrn sparade inga kostnader, ingen omtanka, för ntt gifva sin skyddling all den utveckling, hvaraf hon var i behof. Också kunde en far icke vara mera älskad, ja afgudad af sin dotter, än han var det af Maria. Den gamla qvinnan, som hon, enligt sitt barnsliga beslut den dag modren dog, kallade mormor, sade många gånger till de få gummor, som då och då besökte henne, för att prata bort en stund vid en kopp kaffe, att hon icke kunde begripa, hur ett barn så kunde fästa sig vid en främmande, huru välgörande han än måtte vara.

"Det måste bestämdt vara någon slägtskap med i spelet", menade gumman, "fastän inte flickan vet det sjelf."

"Åh, nej då!" svarade en dag en gammal mamsell från Drottninghuset, "menar frun, att han skulle vara hennes far, den besynnerliga herrn?"

"Tycker mansell det, nej det menar jag inte! Men att han är slägt med fadren eller känner honom mycket väl, det vill jag gå i god för. Jag har lagt ut kortena om'et, ja väl hundra gånger, och det ligger alltid en stor grann karl till huset, men han går på en fasligt mörk väg, och det ser rakt ut som om flickan och han aldrig skulle mötas, för spaderåttan ä' alltid i vägen."

"Ja, ä' de' inte märkvärdigt", menade mamsellen och skakade på hufvudet, "det är rakt precis som när jag lägger ut dem för att se, om jag ska' komma upp på kungliga slottet och se rummen en gång till i mitt lif. Jag har inte varit der sedan Karl Johan dog. Och då ligger också alltid spadersjuan eller åttan i vägen."

"Ja, de må säga hvad de vill om kortena, men den som inte tror på dem, den är sämre än en hedning", försäkrade enkan, "och den flickan blir något stort, det slår inte felt. För alltid ligger det en stor och ljus väg för henne, och bref med pengar och presenter och Gud vete allt hvad! Och alltid ser det ut, som om hon skulle få så mycket folk omkring sig, och alla ha di hjertliga tankar till henne."

"Gud bevare flickungen!" sucka-de drottninghusmamsellen andäktigt, "många ulfvar kringvankar och låtsar hjertliga tankar', hette det i min ungdom. Och de ä' väl inte bättre än, tänker jag".

"Det är ingen fara", svarade gumman, "för Maria är en bra flicka — och något stort blir det af henne, det är säkert, det!"

Och den gamla skulle inte få så orätt.

En dag satt Maria som vanligt vid pianot, då dörren till det inre rummet öppnades och den besynnerliga herrn inträdde. Maria satt drömmande och lockade ur instrumkntet toner, som hon sjelf icke visste, hvarifrån de kommo; hon kände sig gripen af ett så underligt vemod; för första gången på många år hörde hon icke, att hennes välgörare kom in. (forts.)

Denna Tidning

är tryckt hos NORDWESTEN PUBLISHING CO., hörnet af Mc Dermott och Arthur street, Winnipeg. All Skandinavisk tryckning utföres fort, väl och billigt.

MANITOBA

Den stora SÅD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg som visas af att

1890 vore besådda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres
1891 " " 1,349,781 " " " 961,664 "

Tillökning..266,987 acres Tillökning 170,606 acres

Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trifvas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt åkerbruk och boskapsskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från $3 till $10 per acre. Tio års betalningstid.
UPPODLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på goda betalningsvilkor.
NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni finner all öfver i Manitoba
Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma beqvämligheter, som i gamla landet.
För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m. som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ny Skandinavisk Linie,

DEN ENDA DIREKTA LINIEN FRÅN
Skandinavien till Canada.
DIREKT ÅNGFARTYGSFÖRBINDELSE FRÅN
Göteborg & Christiania till Quebec & Montreal
MED SKANDIA LINIEN

Ångare.	Från Göteborg.	Från Christiania.	Från Montreal.
CANADIA.....	23 April	24 April	15 Maj.
GEORGIA.....	14 Maj	15 Maj	5 Juni.

GENOMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nord West Territorierna, British Columbia och Amerikas Förenta Stater.

Från GÖTEBORG eller CHRISTIANIA $15.

Ångarne hafva särskildt byggts för passageraretrafik och beqvämligheterna för fördäckspassagerarne äro jemngoda med hvilken annan linie som helst och kosten är utmärkt hvad beträffar både qvantitet och qvalitet samt tillagad mer på skandinaviskt sätt. Bland fördelarne med denna Linie må nämnas, att allt ombyte undvikes, utan fartyget går direkt. Passagerarne landsättas utmed jernvägstågen, hvilka stå färdiga att fora dem till bestämmelseorten med mera beqvämlighet, snabbhet och billighet än någon annan linie.

BILJETTKÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmänhet personer, som sjelfva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva derför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarna resande och familjer är det af största vigt att välja en route, hvar der förekommer minsta antalet omskiftningar och till följd deraf minsta bryderi och obehag för passagerarne.

Bland våra agenter i de Skandinaviska länderna äro följande:

Stockholm...Gust Brown, Skeppsbron 44
Malmö..... N. Jönson
Göteborg...Sillgatan 40, Mart. Anderson
Bergen..... Caspar Dreyer
Christiania..... P. A. Möller
Christianssand .....J. C. Svendsen
Stavanger.....Ingvald M. Bowitz
Aalborg ..... N. C. Christensen
Köpenhamn.....Martin Frederiksen
Esbjerg..... Ole Sörensen & Co.
Fredericia.....O. Berentsen
Kolding .....Chr. Birk
Odense ..... From, jr.
Varde.....C. Hansen
Veile.....Niels Mouritzen
Hangö.....Herman Hemmings

för alla öfriga upplysningar hnvände man sig till
D. CONNELLY, General Passenger Agent,
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.
ROBERT KERR,
General Passagerar Agent, WINNIPEG.

Beaver Liniens Ångare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior, Kapten Wm. Stewart, 5,000 tons.
Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Liniens Ångare afgå direkt hvarje vecka från Liverpool till Montreal, hvarifrån passagerarne befodras med de olika jernvägarne till alla platser i Canada, Manitoba och Nord Westra Territoriet och till Westra Staterna. Ångarne äro byggda synnerligen starkt och med vattentäta skot samt äro beqvämt inredda. All möjlig omvårdnad lemnas fördäcks passagerarne samt serveras riklig och helsosam föda. Läkare medföljer hvarje ångare och lemnas läkarehjelp såväl som medicin fritt till emigranter.

Passagerare landsättas i Montreal vid Kompaniets docka alldeles bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyttas utan afgift.

Sofvagnar med all möjlig beqvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne åtföljа. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämaste, emedan en stor del deraf tillryggalägges på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter, till lägsta priser, från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, British Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Ålesund. P. Th. Hüs, Arendal. Fr. W. Clausen Bergen. E. Wilhjelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C. F. C. Ullitz, Christiandsand. Joachim Prahl, Köpenhamn. Th. Arbo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Göteborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowits, Stavanger.

ROBERT KERR,
General Passagerar Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,
GENERAL MANAGER.
Montreal, Canada

P. F. LARSON,
SKRÄDDARE
304 Machray str., Winnipeg.
Allt slags Skrädderiarbete utföres fort, väl och billigt.

Walter Pulford,
APOTEKARE.
560 MAIN STR., WINNIPEG.
OBS.! Order från landsorten expedieras skyndsamt.